

Tibora Pačana (53) sa už chystali pochovať, keď sa v truhle prebral. Odvtedy má v sebe toľko energie, že ňou dokáže liečiť iných ľudí.

MILAN GREJTÁK

Lieči rukami

Nad Domašou sa zmráka, v malej izbe s veľkým gobelínovým Ježišom na stene sála z pece teplo. Horúčavu cítim, aj keď mi Tibor počas rozprávania mimovoľne chytil plece. „Keď liečim, vidím oheň. Chorobu však spaľujem energiou, ktorú človeku posielam,“ vysvetľuje jednoducho spôsob, akým pomáha iným. Podľa pána Tibora však schopnosť vyľiečiť sa nosí v sebe každý sám. „Pán nám dal slobodnú vôľu, ide teda o to, ako sa vnútorne naprogramujeme. Žijeme pritom dovtedy, kým si nespĺňame to, čo si nahráme do podvedomia. Ak sa ľudia vzdajú príliš skoro, ak už nechcú žiť, nepomôže žiadna liečba,“ pripomína. On sám vraj vie, že bude žiť do sto rokov: „Videl som sa ako starý dedo a okolo mňa chodil môj syn, ktorého ešte nemám,“ prezrádza svoju budúcnosť.

Nemal som strach

Pritom, keď mal štrnásť rokov, vraj zomrel. „Dostal som zápal mozgových

blán. Pamätám si, ako mi babka, ktorá ma vtedy v Kežmarku vychovávala, dávala na horúčky studené zábaly, i ako som vracal. Keď už babka zavolala sanitku, upadol som do bezvedomia. Z nemocnice jej zavolali, aby si prišli po telo, že som zomrel,“ rozpráva začiatok svojho neuveriteľného príbehu.

„Tri dni som počul plač a rôzne zvuky. Krútil som hlavou, že žijem, ale to robil len môj duch, telo sa nehýbalo. Nemal som strach, nevnímal som ani čas, bol som ako anjel bez hriechov,“ opisuje, čo vraj cítil v momentoch, keď sa z diaľky videl ležať v truhle.

Kým doma smútili, on sa ocitol na lúke pri strome, kde stretával mŕtvych predkov. Napokon sa mu v silnej žiare ukázala žena, v ktorej spoznal Pannu Máriu. „Povedala mi, že som požehnaný medzi živými. Vtedy som sa v truhle prebral a začal som kopať,“ vyslovuje

ľazko uveriteľné spomienky. Ľudia vraj od truhly ušli a babka mu iba povedala, že sa z neho stane veľký človek, o ktorom

„Z nemocnice zavolali starej mame, aby si prišli po telo, že som zomrel.“

bude vedieť celý svet. Večer, keď šiel spať, pozrel na žiarovku a tá praskla.

Sila myšlienky

Rozprávanie pána Pačana o jeho liečení a poslaní vo svete je pretkávané svojráznou filozofiou. Odvoláva sa aj na Ježiša a jeho schopnosť uzdravovať dotykom či slovom. „Samotné slovo a dokonca i myšlienka sú veľmi silná energia, ktorá ide do priestoru, do času a premieta sa aj do hmoty. Všimli ste si, ako veľmi na vás vplýva, keď vás niekto pochválí alebo, naopak, pohani? Buď vám tak energiu dáva, alebo vám ju berie. Každá choroba pritom vzniká hriechom, negatív-

nou energiou, ktorú sme vytvorili alebo sme sa s ňou stretli. Všetko zlo sa pritom ukladá do podvedomia a skôr či neskôr sa prejaví i na tele. Kto chce teda byť zdravý, musí prijímať lásku a dobrú energiu a veriť tomu.“

Do toho zvoní telefón. Staršia žena sa tak nahlas, že to počujeme aj my, vypytuje, kedy by mohla k nemu prísť, lebo sa jej točí hlava, nevládze robiť a je veľmi unavená. Telefón zvoní v ten večer ešte niekoľkokrát.

Lieči rukami

Jeho prvým pacientom bol kamarát, s ktorým sa vybral do lesa na drevo. „Spadol na neho strom a zlomil mu nohu. Kričal od bolesti. Ja som mu na tú ranu položil ruky a on hneď stíchol. Vrav, nech ich tam mám, lebo ho to prestalo bolieť. Lekári sa potom čudovali, ako to mohol vydržať, a kamarát všade chodil a rozhlasoval, že ak Pa-

čan dá ruku na boľavé miesto, tak to prestane bolieť.“

Zrejme na základe tejto kamarátovej reklamy prišla za Tiborovou babkou staršia Rómka s boľavým chrbtom. „Chcela, aby som ju liečil. Hanbil som sa, lebo sa začala vyzliekať, no asi na päť minút som jej ruky na boľavé miesto priložil a v tej minúte sa uzdravila.“

Potom už prichádzali ľudia čoraz častejšie a Tibor odvtedy nerobí nič iné, len lieči.

Vidi do človeka

Chorobu vraj nachádza tak, že sa pozerá do vnútra človeka. „Zavriem oči, pozriem do organizmu a duchom potom idem k miestu choroby. Predstavujem si pritom oheň a že na to siaham rukami. V nich vtedy cítim obrovskú páľavu. A to na tele cíti aj ten, koho liečim.“ Prichádzajú ľudia s migrénami, nespavosťou, s depresiami, reumatici i neplodné ženy.

Pred niekoľkými rokmi

K Tiborovým pacientom patrí aj pani Marta. Pred dvoma rokmi jej zistili v hlave nádor.

zistil, že dokáže liečiť aj nádory. „Prepalujem ich svojou energiou, a tak ich uspím.“ To ho vyčerpáva najviac. Niekedy to totiž trvá aj niekoľko dní. Stáva sa teda, že chorých ubytuje u seba alebo on zostáva na potrebný čas u nich. Ak niekto nedokáže prísť, pomáha i na diaľku. Stačí mu poslať fotografiu. Neodmieta vraj nikoho. Okrem tých, ktorí ho prídu pochybovačne skúšať. Aj on sa totiž stretáva s rozporuplnými reakciami na svoje liečenie. „Vidím do človeka. Viem, s akým úmyslom prichádza.“

Liečenie mu energiu odoberá, no dokáže si ju dobiť veľmi rýchlo. „Lahnem si a pritom sa modlím a meditujem. Zlo, čo sa na mňa nalepí, očistím jednoduchým počúvaním rúk. Je to, ako keby som v nich zapálil oheň,“ vyslovuje a zapaluje si ďalšiu cigaretu. Jemu vraj neškodí.

Aj ja som podľa neho zdravý, lebo moja aura je modrá. Hnedá by nazna-

čovala problémy a čierna blížiacu sa smrť.

Nedá dopustiť

K Tiborovým pacientom patrí aj pani Marta (48) z dediny neďaleko Vranova. Pred dvoma rokmi jej zistili v hlave nádor. Hoci nezhubný, no narástol na štyri centimetre a tlačil tak, že Marta strácala sluch, necítila si polovicu tváre, mala problém s okom, trpela i závratmi. Lekári jej viac ako polovicu nádoru vybrali, no zvyšok bol na príliš problematickom mieste. „Nanešťastie aj potom sa opäť zväčšoval, bo-

„Keď liečim, vidím oheň. Chorobu však spalujem energiou.“

lo ho treba znova operovať, ale toho som sa veľmi bála. Už sa mi ani žiť nechcelo,“ vraví pani Marta. Plakala, umárala sa chorobou. Keď sa doočula o Tiborovi, tri mesiace naberala odvahu, kým za ním zašla.

Liečil ju tri dni. „V hlave

som pritom mala páľavu, teplo, no nebolo to nepríjemné,“ opisuje to, čo prežívala pod Tiborovými rukami. O pár mesiacov bola na magnetickej rezonancii a lekári skonštatovali, že nádor tam síce je, ale jeho veľkosť sa nemení.

Odvtedy sa stretli už mnohokrát. Už sa vítajú ako starí známi. Martin manžel si s Tiborom dáva spoločnú cigaretu, ženy odbiehajú do kuchyne. Preberú novoty, porozmýšľajú o Tiborových filozofických úvahách i o tom, že cez neho lieči Ježiš, a potom Tibor zostáva s Martou v izbe sám.

„Nesmie pri nás byť nikto, lebo môže vyžarovať negatívnu energiu. To cítim a musím ju potom potláčať,“ vysvetľuje.

Marta sa usmieva. Jej chorobu teraz pripomína len mierne opadnuté lice. „Na Pačana nedám dopustiť. Vždy mi dodá toľko energie, že môžem znova fungovať ako predtým. Varím, upratujem ani spať sa mi nechce.“